

ÎNCHEIERE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Victor Balțatu,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Victor Balțatu împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al
MAI al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Vladislav Budu, cu privire la
anularea ordinului de concediere, restabilirea în serviciu, perceperea silită a
salariului mediu lunar pentru lipsa forțată de la muncă, compensarea prejudiciului
moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a
admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI
al Republicii Moldova, s-a casat hotărârea din 11 aprilie 2019 a Judecătoriei Cahul,
sediul Central și s-a emis o nouă decizie,

constată :

La 21 februarie 2019 Victor Balțatu s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată, suplinită cu pretenții noi la 09 aprilie 2019, împotriva Inspectoratului
General al Poliției de Frontieră.

Reclamantul a solicitat anularea ordinului nr. 10 ps din 04.01.2019 „Cu privire
la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special”, restabilirea în
serviciu, perceperea silită a salariului pentru lipsa forțată de la muncă, compensarea
prejudiciului moral constituit din patru salarii medii lunare în sumă de 7858,88 lei,
încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că prin ordinul contestat a fost
sancționat disciplinar, la revenirea din concediul medical, prin concedierea din
funcția publică cu statut special - ofițer superior de investigații al SPF Giurgiulești-
2 al DR SUD. Consideră că concedierea lui, operată prin ordinul Inspectoratului
General al Poliției de Frontieră al MAI nr. 10 ps din 04.01.2019 „Cu privire la
sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special”, este ilegală.

În susținerea tezei de ilegalitate a ordinului de concediere a indicat că pârâtul/angajatorul drept temei de sancționare disciplinară prin concediere a reținut faptul că la 14 noiembrie 2018 de la orele 01:30 până la orele 05:30, ofițerul superior de investigații al SPF 2 Giurgiulești – 2 al DRS, inspector superior Victor Bălțatu, fiind planificat în serviciu cu acordul său, conform dispoziției de serviciu cu nr. 409, de către șeful adjunct interimar al SPF Giurgiulești-2, inspector principal Igor Usatenco, din motive necunoscute nu s-a prezentat la serviciu, fiind absent și în orele de program de la 08:00-17:00 la 14 noiembrie 2018.

Criticând ordinul angajatorului reclamantul a menționat că, potrivit raționamentelor pârâtului, în ipoteza în care el nu ar fi executat dispoziția de serviciu cu nr. 409, lipsind de la serviciu între orele 01:30 – 05:00, ar urma să se prezinte, la aceeași dată – 14.11.2018, la serviciu între orele 08:00 – 17:00. Totodată, pârâtul invocă că în acest interval de timp reclamantul a absentat nemotivat de la serviciu.

Consideră concluziile angajatorului privind lipsa nemotivată de la serviciu ca fiind eronate, ori după cum se observă din ordinul contestat, angajatorul invocă neexecutarea dispoziției nr. 409, prin lipsa de la serviciu între orele de 01:30-05:30. În acest context pârâtul n-a reținut că dispoziția nr. 409 nu are legătură cauzală cu presupusa absență nemotivată de la serviciu între orele 01:30 – 05:30 la data de 14.11.2018, fiindcă potrivit dispoziției de serviciu nr. 492 din 14.11.2018, între orele 01:30 – 05:30, el se afla la serviciu (în ambuscadă) la PTF Giurgiulești – Galați Auto. Menționează că dispoziția nr. 409 nu îl vizează și despre conținutul ei nu este în cunoștință.

Indică că ca urmare a executării dispoziției nr. 492 din 14.11.2018 a perfectat un raport scris vizând rezultatele lucrului efectuat. Sub acest aspect, invocarea absenței nemotivate de la serviciu este absolut lipsită de temei, iar ordinul de concediere lovit de nulitate.

Consideră ordinul de concediere nul și pe motiv că a fost emis în timp ce el se afla în concediu medical, chiar și dacă în dispozitivul ordinului este indicat că se aplică sancțiunea, la data revenirii din concediu.

În acest context, a remarcat opinia organului sindical din 15.12.2018, prin care ultimul și-a exprimat dezacordul în vederea sancționării disciplinare a reclamantului prin concediere. Totodată, ancheta de serviciu pe acest caz a fost efectuată de către angajator tendențios, iar concluziile trase sunt arbitrare.

Reclamantul a notat că raportorul (funcționarul care a depistat presupusa abatere disciplinară) pe acest caz este șeful interimar al secției de investigații speciale a DRS al IGPF, tot el fiind și funcționarul care a efectuat ancheta de serviciu, fapt ce vine în contradicție cu dispoziția normei imperative a p. 57 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin HG nr. 409 din 07.06.2017, potrivit cărui nu poate desfășura ancheta de serviciu persoana care: 4) a raportat despre abaterea disciplinară, iar potrivit p. 65 desfășurarea anchetei de serviciu presupune: ...3) audierea persoanei care a formulat sesizarea sau a celei care a raportat despre abaterea disciplinară comisă.

Drept ilegalitate a considerat reclamantul și neaducerea la cunoștință a anchetei de serviciu contrar prevederilor pct. 70 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin HG

nr. 409 din 07.06.2017, potrivit căruia la finalizarea anchetei de serviciu, persoana sancționată disciplinar, în baza unei cereri scrise înaintate pe numele persoanei care a dispus desfășurarea anchetei de serviciu, este în drept să ia cunoștință de ordinul și materialele anchetei, cu respectarea legislației privind secretul de stat și protecția datelor cu caracter personal.

Consideră că, cumulul încălcărilor admise de către pârât la operarea sancționării lui disciplinare, conduc la nulitatea absolută a ordinului contestat și impun la restabilirea sa în serviciu, cât și la recuperarea drepturilor salariale pentru perioada lipsei forțate de la muncă, a prejudiciului moral cauzat, or concedierea ilegală i-a provocat un adânc disconfort psihologic și o dezamăgire în respectarea principiului echității de către pârât în raporturile de muncă.

Prin hotărârea din 11 aprilie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Balțatu. S-a anulat ordinul nr. 10 ps din 04 ianuarie 2019 „Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarului public cu statut special”, emis de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al Republicii Moldova în privința lui Victor Balțatu. S-a restabilit Victor Balțatu în funcția de „ofițer superior de investigații al SPF Giurgiulești-2 al Direcției regionale Sud” în Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al Republicii Moldova, începând cu data de 28 ianuarie 2019. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră al MAI al Republicii Moldova în beneficiul lui Victor Balțatu, cu titlu de despăgubire materială pentru perioada absenței forțate de la muncă (28.01.2019-11.04.2019 inclusiv) suma de 19 289,97 lei. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Victor Balțatu prejudiciul moral în mărime de 20 000 lei, suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice. A fost dispusă executarea imediată a hotărârii privind restabilirea în serviciu și încasarea despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă în mărimea unui salariu mediu de 7858,88 lei. (f.d. 105-106, 116-128, vol. I)

În argumentarea soluției instanța de fond a reținut pretensele încălcări a procedurii de aplicare a sancțiunii disciplinare, și anume, că ancheta de serviciu a fost efectuată de persoana care a sesizat abaterea disciplinară comisă de Victor Balțatu, că în realitate nu a avut loc abaterea disciplinară și că ordinul de concediere a fost adoptat în timpul concediului medical al reclamantului.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel Inspectoratul General al Poliției de Frontieră la data de 22 aprilie 2019 a contestat-o cu apel. (f.d. 131-133, 208-223, vol. I, f.d. 6-21, vol. II)

Prin încheierea din 27 iunie 2019 a Curții de Apel Cahul s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Vladislav Budu, care este angajat în funcția de ofițer superior de investigații al Sectorului poliției de frontieră „Giurgiulești-2” al Direcției regionale Sud, după eliberarea lui Victor Balțatu din funcția sus menționată. (f.d. 60-61, vol. II)

Prin decizia din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Cahul s-a admis apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră. S-a casat hotărârea din 11 aprilie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Central, s-a adoptat o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Victor Balțatu

împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră ca fiind neîntemeiată. (f.d. 89, 90-98, vol. II)

În argumentarea soluției sale instanța de apel a reținut că prin acțiunile sale funcționarul public cu statut special, inspectorul superior Victor Balțatu nu a respectat obligațiunile cap. II pct. 7 subpct. 3), 4), 5), 19) și 26) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017 și a ignorat prevederile cap. II pct. 10 lit. d) și pct. 19 din fișa postului. Totodată, Victor Balțatu a încălcat prevederile art. 64 alin. 1) lit. f) al Legii nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și art. 86 alin. 1) lit. h) al Codului muncii.

Instanța de apel a menționat că în privința lui Victor Balțatu au fost aplicate prevederile art. 58 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016 și anume concedierea din funcția publică cu statut special pentru încălcările admise, pentru lipsa de la locul de muncă fără motive întemeiate timp de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă pe data de 14 noiembrie 2018.

Instanța de apel a apreciat critic concluzia instanței de fond privind nulitatea ordinul nr. 10 ps din 04.01.2019, prin care Victor Balțatu a fost sancționat disciplinar prin „concediere din funcția publică cu statut special”, pe motiv că a fost emis în perioada aflării lui în concediu medical, or, în ordin este indicat că sancțiunea disciplinară „concediere din funcția publică cu statut special” se aplică la data revenirii din concediul medical al ofițerului superior de investigații al SPF Giurgiulești – 2 al Direcției regionale Sud.

Totodată s-a stabilit că potrivit certificatelor de concediu medical pe numele lui Victor Balțatu (f.d.11-12 vol. I,) acesta s-a aflat la tratament ambulator din data de 18.12.2018 până la 25.01.2019 inclusiv, urmând să revină la serviciu la data de 26.01.2019, iar ordinul de concediere și-a produs efectul doar după revenirea lui Victor Balțatu din concediul medical.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 15 ianuarie 2020 Victor Balțatu a depus în instanța de apel recurs nemotivat, iar la data de 11 februarie 2020 a depus recursul motivat, înregistrat în Grefa Curții Supreme de Justiție. (f.d. 116-122, vol. II)

Prin recursul înaintat Victor Balțatu a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond, invocând că instanța de apel a apreciat probele arbitrar, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 10 februarie 2020 și la 24 februarie 2020 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus referință, solicitând de a declara recursul depus de către Victor Balțatu inadmisibil. (f.d. 124-127, 134-144, vol. II)

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs și în referințe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În

conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Potrivit art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 28 noiembrie 2019.

Din materialele dosarului rezultă că la 02 ianuarie 2020 instanța de apel a expedit în adresa participanților la proces copia deciziei motivate, iar la 14 ianuarie 2020 a fost recepționată de către Victor Balțatu. (f.d. 101, 103, vol. II)

Victor Balțatu în conformitate cu prevederile art. 245, alin. (1) din Codul administrativ a depus la data de 15 ianuarie 2020 în instanța de apel, cererea de recurs nemotivată. (f.d. 105-106) Ulterior, la 11 februarie 2020, în Grefa Curții Supreme de Justiție Victor Balțatu a depus recursul motivat. (f.d. 116-122, vol. II)

Astfel, instanța de recurs consideră că Victor Balțatu s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul motivat în termenul prevăzut de lege.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului depus de către Victor Balțatu în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Victor Balțatu a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța

de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Victor Balțatu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Victor Balțatu, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Victor Balțatu, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, art. 195, art. 230 și art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Victor Balțatu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh